



MYŠÁRNÍK

MYŠÁRNÍK

Č. 2

Říjen 2011

3. ročník

Rozhovor s paní vychovatelkou Kučerovou



Nemám s dětmi
větší problémy.
Ony vědí, co po
nich chci, a já se
snažím být
důsledná.

**1. Chtěla jste se už od malička věnovat
dětem? A jak dlouho s nimi pracujete?**

Po ukončení střední školy jsem chtěla působit
v dětském domově. Ale nikde nebylo místo. Tak
jsem šla do družiny a jsem zde až doteď.

2. Navštěvovala jste také družinu jako malé dítě?

Ne, nikdy. Do žádných takových zařízení jsem
nechodila. Ale díky babičce mi to nechybělo.

Obsah tohoto čísla

Rozhovor s p. vych. Kučerovou.....	1
Rozhovor s deváťáky.....	4
Sport.....	6
Móda.....	7
Škola pro psy.....	8
Knižní okénko.....	10
Fotoromán.....	11
Ohlas na minulé číslo.....	16



**3. Jakou jste vystudovala školu? Byla náročná,
nebo patřila mezi lehčí obory?**

Vystudovala jsem Střední pedagogickou školu
v Litomyšli. Pro mě náročná nebyla, protože
jsem humanitní typ. A předměty, které mi
nešly, se tam dlouho neučily.

**4. Mohla byste nám prozradit váš nejhorší
zážitek v družině?**

Pro mě naprosto nejhorší zážitky jsou úrazy.

5. Poslouchají vás děti nebo některé musíte napomínat?

No, samozřejmě to někdy zkouší, ale nemám s dětmi větší problémy. Ony vědí, co po nich chci, a já se snažím být důsledná.

6. Co děti baví nejvíce?

Většinou pracujeme podle předem stanoveného programu, ale jakmile mají děti chvíli volnou, hrnou se k počítači.

7. Vyrábějí děti s oblibou obrázky a podílejí se s chutí na výzdobě školy, nebo je musíte nutit?

Řekla bych, jak kdy a jak kdo. Někdy se do toho vrhnou hlava nehlava, jindy je musím pořádně namotivovat.

8. Váží si děti více nového vybavení?

Chovají se pořád stejně. Ale líbí se jim to, jsou potěšeny barvami.

9. Využíváte zdejší novou plazmovou televizi často?

Asi tak jednou týdně v případě špatného počasí.

10. Máte pocit, že práce v nově vybavené družině má výhody? Jaké?

Družina nyní zabírá daleko větší prostor. Teď to tu máme rozděleno na hrací, oddechovou a pracovní část. Předtím to tu bylo velice stísněné.



Paní vychovatelka Kučerová se svými malými svěřenci.



11. Bude se družina dále ještě vybavovat?

No, ještě se budou renovovat židličky a stoly.
A já bych chtěla zlepšit výzdobu.

12. Jak se vám spolupracuje s panem ředitelem? Shodli jste se na všech změnách?

Já bych řekla, že pan ředitel mi nechal celkem volnou ruku a respektoval mé názory.

13. Zvykla jste si rychle na nové vybavení družiny? A děti?

Na nové a lepší se vždy rychle zvyká.
Ano, děti i já jsme si zvykly a líbí se nám zde.

14. Jak se děti v průběhu vaší práce družinářky měnily?

Prvňáčci byli dříve více zakřiknutí a teď se zdají být sebevědomější. Každý rok je to jinak, někdy jsou žáci aktivnější, jindy vyžadují větší motivaci.

15. Máte nějaké ohlasy od rodičů na nové vybavení družiny?

Ano, rodiče se nyní chodí dívat dovnitř, jsou zvědaví a ohlasy jsou vždy kladné.

Děkujeme paní vychovatelce za rozhovor a přejeme jí, ať je pro ni její práce stále jenom zdrojem radosti.



Pohled na školní družinu.



Při hře jsou spokojené nejen děti, ale i paní vychovatelka.

Aneta Veselá
Tereza Kreinerová
Jana Machalová
Daniela Adamová
Petr Leinweber

Rozhovor s deváťáky

Deváťáci si pořád stěžují, že jim v našem časopise věnujeme málo pozornosti, proto jsme jim položili pár otázek.

1. Za pár měsíců se jako třída rozejdete, jaké jsou vaše pocity?

Nikča: Děcka mi určitě budou chybět, ale na druhou stranu se těším, bude to nová zkušenost.

Ronald: Těším se na nové zkušenosti, s lidmi ze základní školy se určitě budu snažit udržet kontakt.

Anežka: Já si myslím, že většina to tak ještě nebere.

2. Po čem se vám bude v souvislosti s naší školou nejvíce stýskat?

Míša: Zaručeně nejvíce se mi bude stýskat po učitelích a našem třídním kolektivu.

Jára: Určitě po škole jako takové.

Terka: Asi nejvíce mi budou chybět kamarádi a 8. třída

3. Máte nějakou vysněnou střední školu, na které byste chtěli studovat?

Nikča: Umělecko-průmyslová škola v Ústí nad Orlicí.

Michal: Střední škola technická v Litomyšli.

Saša: Sportovní gymnázium v Brně.

4. Uvažovali jste někdy o studiu na vysoké škole?

Áďa: Tak určitě bych chtěla jít na vysokou, abych mohla nastoupit v co nejzajímavějším povolání.

Tonda: No, určitě, „toužím po tom celý život“:-D

Michal: Rád bych, ale říkají mi, že na to nemám.

5. Přemýšleli jste, jakým směrem se bude ubírat váš život po dokončení studií?

Paní uč. Judová: Tato devítka je třídou modelek, lakýrníků a malířů pokojů (a to mluví za vše). ☺

Jíťa: No, určitě ze mě bude modelka.

Lucka: Modelka.

Jára: Vyhraju ve Sportce a budu za vodou.

6. Jak často byste se chtěli vídat se spolužáky ze základní školy?

Saša: Samozřejmě bych se s nimi chtěl vídat co nejčastěji, ale pokud mě přijmou v Brně na Sportovní gymnázium, tak to nejspíš nebude příliš možné.

Linda Stratilová

Aneta Veselá

Petr Leinweber



II. třída 2004 - 2005



9. třída v dobách, kdy probíhalo první focení tříd.



Deváťáci při posledním focení.

Sport

Krajské kolo v přespolním běhu

V měsíci říjnu proběhlo krajské kolo v přespolním běhu v Poličce. Naše škola tam měla také svůj tým, který tvořili Alexandr Jedlička, Dominik Svoboda (oba 9. třída), Adam Novák, Lukáš Sajdl a Daniel Sedláček (8. třída). Ti se proboujeli do krajského kola až po tvrdých bojích v obvodním kole (jen tak pro zajímavost tam bylo asi 190 žáků a žákyň) a okresním kole. I přes jejich skvělé výkony v krajském kole skončili. Pan učitel Sehnal nám ale pověděl, že za tu dobu, co na škole učí (*sedmým rokem, pozn. redakce*), se toto ještě žádnému týmu nepovedlo.

Také 6. -7. třídy si nevedly špatně. Tým ve složení Vojta Dobeš, Petr Šplíchal, Štěpán Hlaváček a Michal Maruš se sice dostal „jen“ do okresního kola, avšak i to je velmi dobrý výkon.



Petr Leinweber

Móda

Co to móda vlastně je?

Móda je sociálně-psychologický fenomén, jenž ovlivňuje různé lidské aktivity a myšlení. Neustále se objevují nové módní vlny. To, co je nové, se nazývá módní, to, co je překonané, se nazývá staromódní. Někdy se móda po určitém čase vrací. V takovém případě se takový způsob neoznačuje jako módní, ale klasický.

A co je módní v současné době? Nejoblíbenějšími barvami na zimu se stane šedá, hnědá, červená, světle modrá a černá. Módním trendem jsou teď kostkované a tygrované věci.



Linda Stratilová

Škola pro psy

Říká se, že pes je nejlepší přítel člověka. Někdy se bez něho člověk v životě vůbec neobejde. Toto platí zejména pro postižené spoluobčany. Výcvik takového psa je velmi náročný a ne každý pes v něm obstojí.

Co všechno se psi musejí naučit?

Vodící psi doprovázejí své nevidomé, tedy slepé páníčky a paničky a nahrazují jim chybějící zrak. Učí se chodit pěkně pomalu a upozorňovat je na všechny překážky a nebezpečí, která by je mohla na ulici ohrozit.

Asistenční psi pomáhají lidem, kteří nemohou chodit nebo dokonce nehýbou ani rukama. Podávají jim vše, co potřebují, třeba telefon, klíče nebo tužku. Asistují jim při svlékání a oblékání, otevírají jim dveře, rozsvěcí a zhasínají, a kromě jiného dokonce umí i vyndat prádlo z pračky!

Signální psi jsou po ruce lidem hluchým. Učí se vnímat nejrůznější zvuky a pak na ně reagovat a upozorňovat svého pána. Někteří psi dokážou také poznat, když se nemocnému člověku blíží epileptický nebo jiný záchvat, a dovedou přivolat pomoc, například pomocí telefonu s předvolenými čísly.

Víte, že i pes může u zkoušek propadnout? ☹ Asistenční výcvik je tak náročný, že jej každý pejsek nezvládne.

Štěňátko, které je vybráno jako vhodné pro výcvik, se nejprve musí v „psí školce“ naučit správným hygienickým a společenským návykům, aby mohlo žít s lidmi v bytě. Pak se učí zvládnout základní povely, aby umělo přijít na zavolání, sednout si, lehnout a zase vstát a také chodit u nohy.

Když je psovi asi jeden rok, začíná chodit do speciální psí školy. V ní se učí všechno, co bude potřebovat ke své budoucí „profesi“. Výcvik trvá půl až tři čtvrtě roku a je ukončen závěrečnou zkouškou.

Pejsci samozřejmě nesedí ve školních lavicích, ale učí se v prostředí, kde budou své dovednosti používat. To znamená nejen v domácnosti, ale také venku na ulici, v obchodě, v restauraci, v tramvaji i v metru, prostě všude, kde budou svého pána doprovázet.

Která plemena jsou jako pomocníci člověka nejšikovnější?

Nejčastěji se k asistenčnímu výcviku používají labradoři a zlatí retrívři. Jsou klidní, milí a velice chytří. Jsou to pomocníci i kamarádi. Jsou nejen šikovní a poslušní, ale také citliví a láskyplní. Lidem, kterým asistují, tak pomáhají zvládnout každodenní náročné situace a navíc jim vracejí chuť do života.



Aneta Veselá



Takhle si představuje vodícího psa náš výtvarník Jirka.

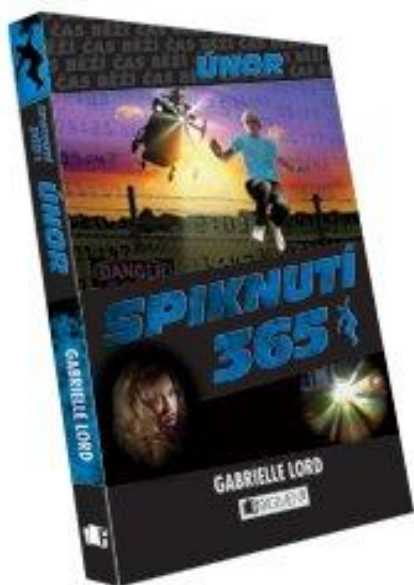
Knižní okénko

Spiknutí 365

Spiknutí 365 bych doporučila těm, kteří mají rádi napínavé příběhy. Můžou to číst holky i kluci. Mně osobně se to velice líbilo...☺

Ve dvanácti dílech se hlavní hrdina Call dostane k tajemství své rodiny. Už jeho táta usilovně pracoval na tom, aby toto tajemství odhalil. Avšak marně. Nakonec dostal nevyléčitelnou nemoc a zemřel. Call se za něj chce pomstít, ale má na to jen 365 dní – tedy jeden rok. Nejdříve hledá různé indicie, které by mohly pomoci. V jeho úsilí ho podporuje nejlepší kamarád Boges a později i nová a záhadná kamarádka Winter. Jeho rodina ho zavrhne, a tak se musí před ní skrývat. Zároveň po něm jde i policie a především dva zločinecké gangy. Ti touží po tom, aby dosáhli bohatství, které tajemství slibuje. Cesta je dlouhá a hlavně náročná. Call několikrát unikne smrti. Občas se najde někdo, kdo mu pomůže či napoví. Čas běží. Do jednoho roku musí vše zjistit. Dokonce přijde i na věci, které by raději zapomněl. Když už konečně nějaké indicie najde, vezmou mu je zločinci. A tak nemá problém jenom s časem, ale i s nimi. Takto postupuje dál a dál a snad se mu odhalení tajemství podaří...

Možná byste si řekli, že rok je dlouhá doba, ale tento knižní seriál vám dokáže opak.



Daniela Adamová

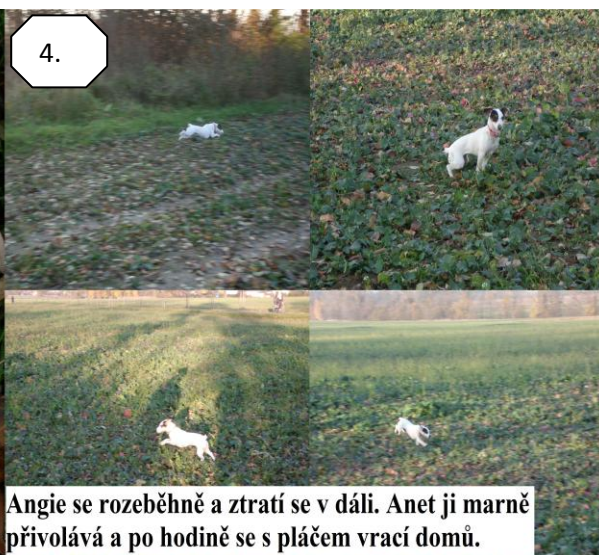
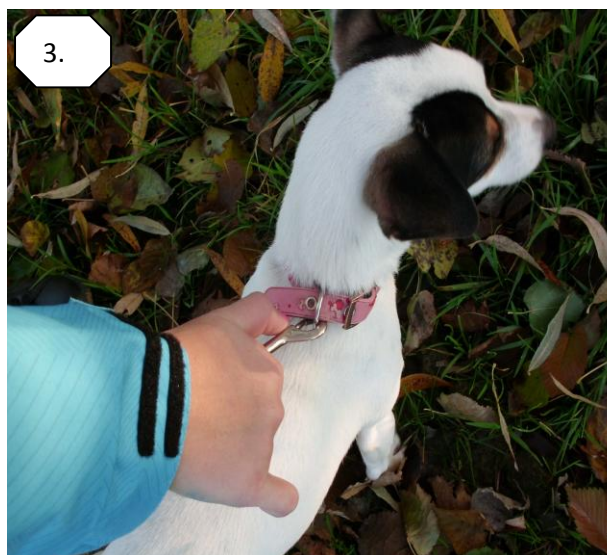
Ztracený pejsek



Anet s Angie jdou spokojeně na procházku.



Tak, Angie, teď tě pustím a můžeš se proběhnout.



Angie se rozeběhně a ztratí se v dále. Anet ji marně přivolává a po hodině se s pláčem vrací domů.



Linda s Eliškou jdou také na procházku a vtom...



...se jim do náruče vrítí malý pejsek. Rozhodnou se, že si s ním pohrají.



7.

Rozhlíží se po okolí, zda neuvidí majitele rozkošného zvířátka.



8.

Ten nikde není, a tak obě dívky s pejskem dovádí.



9.

Asi, ano.

Myslíš, že
půjde za
námi?

Po chvíli se rozhodnou, že půjdou domů,
ale pejsek se vydá za nimi.



10.

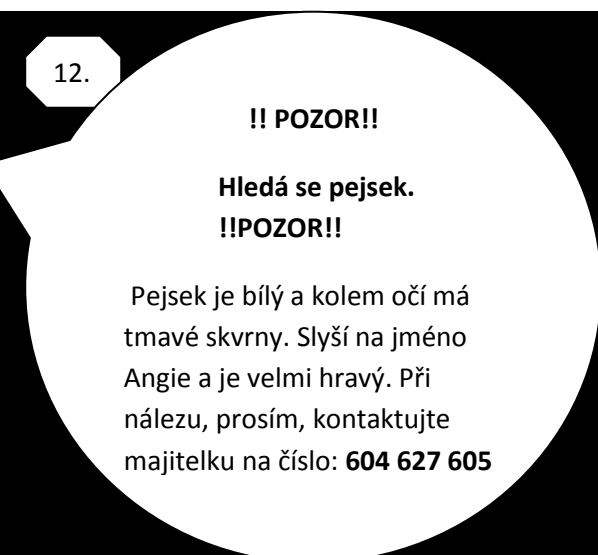
Á, tak
už je
tady.



11.

Hele, podívej, tady je inzerát
a je o tomhle pejskovi.
Zavoláme majitelce!

Holky později najdou inzerát,
ve kterém se hledá ztracený pejsek.



12.

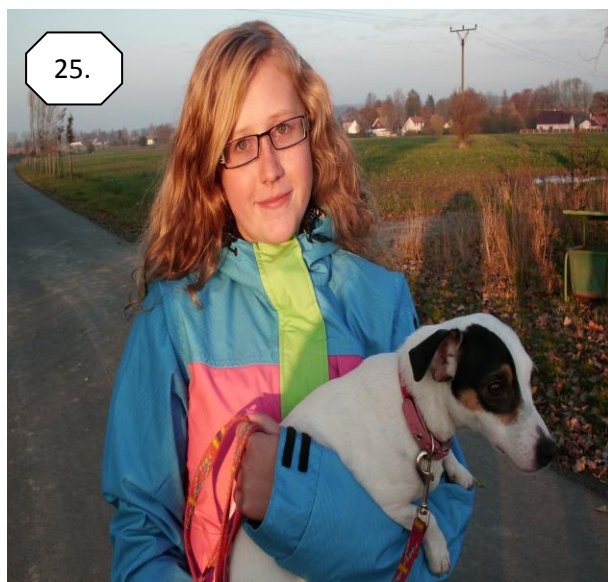
!! POZOR!!

**Hledá se pejsek.
!!POZOR!!**

Pejsek je bílý a kolem očí má
tmavé skvrny. Slyší na jméno
Angie a je velmi hravý. Při
nález, prosím, kontaktujte
majitelku na číslo: **604 627 605**

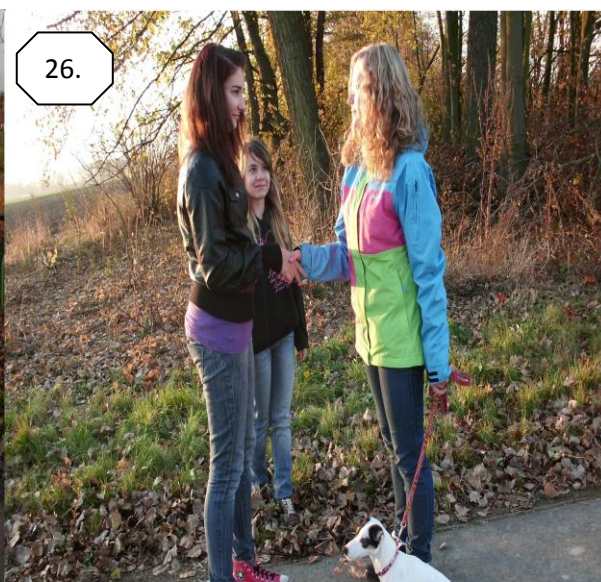






25.

Angie je spokojená v náručí své paničky.



26.

Anet děkuje holkám za pomoc.



27.

Aneta Veselá
Linda Stratilová
Tereza Kreinerová
Eliška Hanzlová
Daniela Adamová...

...a v hlavní roli fenečka paní učitelky Koskové Angie.

Ohlas na minulé číslo

V zářijovém čísle jsme představili nové žáky naší školy. Mezi ně patří i Mirka Kseňáková z 8. třídy. Jako důvod svého přestupu na naši školu uvedla, že byla z předchozí školy vyhozena. Takto na její sdělení reaguje ředitelka ZŠ Svitavy, náměstí Míru 73 – Mgr. Věra Hanusová.

Ráda si pravidelně pročítám časopis Myšárník. Najdu zde vždy něco k zamyšlení či pobavení. V posledním čísle jsem si četla názory žáků, kteří od 1. 9. 2011 přešli na vaši školu. Nemohu souhlasit s názorem Miroslavy Kseňákové – nebyla z naší školy vyhozena (ani to nejde). Před prázdninami jsme se domluvili s ní i s maminkou, že pokud neudělá opravné zkoušky, nebude moci na naší škole opakovat ročník. Nepodařilo se jí zvládnout úkoly v opravné zkoušce. Nebudu spekulovat o tom, proč to tak dopadlo. Pokud by tedy uspěla, nevidím důvod, proč by neměla pokračovat na naší škole.

Přeji všem redaktorům časopisu, aby měli spoustu pozorných čtenářů a práce se jim dařila.

Mgr. Věra Hanusová, ředitelka ZŠ



Co nás čeká příště?

1. Rozhovor s panem školníkem

2. První divadelní představení

3. Sport

4. Zvířecí rekordmani

5. Film

6. Knižní okénko

7. Móda

8. Fotoromán

...a tak dále...



Na tomto čísle spolupracovali Daniela Adamová, Eliška Hanzlová, Vlasta Kosková, Tereza Kreinerová, Petr Leinweber, Jirka Macků, Jana Machalová, Linda Stratilová, Aneta Veselá.